

Vòng gai & Nụ hôn
(*Suy niệm Tuần Thánh*)

-“...Ngài còn đang nói, thì này một đoàn lũ và tên Giu-đa, kẻ trong nhóm 12 đi trước họ. Y lại gần Đức Giêsu và hôn Ngài, Nhưng Đức Giêsu bảo y : Giu-đa! Người dùng cái hôn để nộp Con Người sao ?...” (Lc.22: 47& 48)

-“...Lính tráng lấy gai tết một triều thiên mà đặt trên đầu Ngài và khoác cho Ngài áo choàng đỏ, rồi tiến lại bên Ngài mà nói : Kính chào vua Do Thái ! Và chúng tát vả Ngài... (Yn.19 : 2-3)

-“ Con Người ra đi như đã được ghi chép sẵn từ trước, nhưng khôn thay cho kẻ sẽ làm cho Ngài bị phản nộp.” (Mt.26 : 14- 25)

*‘Cho con được tràn đầy thanh
thần,
Đổi mới con xán lạn chói lòa,
Chẳng chi xảo trá điêu ngoa,
Sạch từ vạn ý sạch ra muôn lời’

-Vòng gai nào cho Chúa ?
Vòng gai nào cho con ?
Nụ hôn nào say đắm ?
Nụ hôn nào đắng cay ?

Vừa mở mắt chào đời,
Con cất tiếng khóc rồi,
Sao nụ cười chưa thấy ?
Mẹ vẫn hôn ngọt ngào !

Rồi đến lúc trưởng thành,
Tình yêu dâng trong xanh,
Nụ hôn trao mật ngọt,
Trong ánh mắt long lanh.

Nụ hôn lúc chia tay,
Con cảm thấy từ đây,
Khi mẹ già vĩnh biệt,
Mắt tình yêu đóng đầy.

-Ngày xưa các Tông đồ,
Theo sát Chúa từng giờ,
Hào quang Ngài lấp lánh,
Đâu cảm thấy bơ vơ !

Phản đồ là Giu-đa,
Nghe lời quỷ Sa-tan,
Dùng nụ hôn bán Chúa,
Chỉ dấu là Thày ta.

Đầu Thày đã đổi hình,
Không hào quang lung linh,
Từ khi Thày bị bắt,
Gai máu nhỏ khắp mình !

Các Môn đệ xót xa,
Nuối tiếc ngày tháng qua,
Vì niềm tin tan vỡ,
Tương lai lệ xóa nhòa !

Thập Giá Mẹ đứng bên,
U tôi phủ khắp miền,
Vụt lên ngàn sấm chớp,
Vòng gai nổi bật lên !

Lúc Chúa mới sinh ra,
Nụ hôn Mẹ thiết tha,
Giờ Xác Con tháo xuống,
Nước mắt Mẹ chan hòa !

Con đã quyết chọn Ta,
Đừng bắt chước Giu-đa,
Đổi vòng gai vinh khổ,
Bằng nụ hôn xót xa !

Vòng gai này cho Chúa !
Vòng gai này cho con!
Nụ hôn xin trao Chúa,
Với tình yêu vẹn tròn.

Mùa Chay Thánh hãy quyết tâm xám hối,
Ăn năn nguyện cầu xin Chúa thứ tha,
Vui đón nhận **Vòng gai** Chúa trao ta,
Đừng gởi Ngài với **Nụ hôn** lừa dối.

()-Biết rõ nghĩa trang là đường vào sự sáng và thình lặng là âm nhạc. Biết rõ làm chứng nhân là theo Đức Kitô có vòng gai. Biết rõ Thập Giá và Phục Sinh không thể tách rời. Chúng ta có theo Ngài không ?...”*

- Gợi ý qua tác phẩm ‘Con biết con cần Chúa’ của Linh Mục Nguyễn tâm Thường.

+ Phụ dẫn : **Cái hôn phản bội Giu-đa**

Diễn hình nhất của cái hôn phản bội vẫn là cái hôn Giuđa dành cho Chúa Giêsu. Điều bí ối nhất trong cái hôn của Giuđa chính là dùng cử chỉ thân tình để thực hiện hành vi bán nộ Chúa.

Cái hôn của Giuđa được lập lại khi người ta lợi dụng hành vi cao đẹp để che lấp ý đồ đen tối.

Cái hôn của Giuđa được lập lại khi người ta nhân danh nhân nghĩa, nhân danh phục vụ, nhân danh người nghèo để tìm kiếm quyền hành tư lợi.

Đối với Ki-tô hữu, cái hôn của Giuđa chính là thái độ giả hình mà Chúa không ngừng kết án trong Phúc Âm.

Đó là điều mà Tiên tri Isaia cảnh báo ‘ Dân này thờ Ta bằng môi miệng mà lòng trí thì xa Ta.’

Khi cái hôn của Giu-đa là cử chỉ thân tình bằng môi miệng, nhưng lòng trí lại chất chứa âm mưu thâm độc, thì thái độ của Ki-rô hữu cũng là một cái hôn như Giu-đa.

*Bài đọc thêm đề mỗi người chúng ta suy nghĩ.

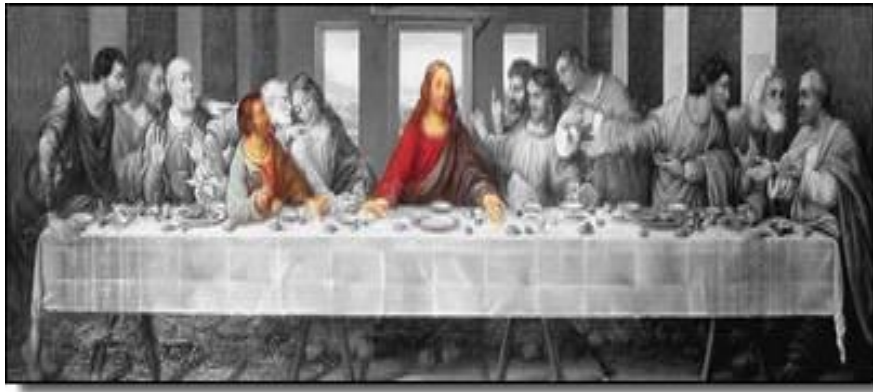
Khuôn Mặt Giuđa

Một trong những giai thoại nổi tiếng nhất trong lịch sử hội họa đó là câu chuyện danh họa Leonardo da Vinci đi tìm người mẫu để họa khuôn mặt của Giuđa, kẻ phản bội.

Leonardo đang miệt mài trong bức tranh “Bữa Ăn Cuối Cùng” của Chúa Giêsu với các môn đệ. Tất cả các khuôn mặt, từ Chúa Giêsu đến các môn đệ, đều đã hiện nguyên hình trên khung vải. Nhưng đến lúc phải tô vẽ cho khuôn mặt của Giuđa, danh họa Leonardo da Vinci đã tỏ ra lúng túng vì ông không biết phải tìm một

người nào làm mẫu cho con người phản bội này... Ông đã phải đi dạo khắp nơi để tìm một khuôn mặt xấu xí, hiện thân của kẻ phản bội, gian trá. Sau mấy tháng trời tìm kiếm, cuối cùng ông đã gặp được khuôn mặt mà ông cho là ưng ý nhất. Trong khu xóm lầy lội, nghèo nàn, ông đã khám phá được một khuôn mặt mà ông cho là có đầy đủ những đường nét của tội ác. Ông đã lần mò đến gần người đó, và sau khi đã giải thích về bức tranh mình đang thực hiện, ông đã đề nghị người đó đến xưởng vẽ của ông để bắt tay vào công việc.

Người được chọn làm người mẫu cho Giuđa nhìn nhà danh họa hồi lâu. Cuối cùng, ông đốt lên một ngọn đuốc sáng vào gương mặt của ông... Leonardo ngạc nhiên vô cùng, bởi vì người đàn ông này cũng chính là người đã làm mẫu cho ông vẽ chân dung Chúa Giêsu... Cũng khuôn mặt đó, nhưng có lúc Leonardo da Vinci nhìn thấy những đường nét của Chúa Giêsu, vào lúc khác, ông lại thấy nó xấu xí như gương mặt của Giuđa.

Đình văn Tiên Hùng